

Добар и зао брат

Једном давно, пре много година у једном краљевству живели су краљ и краљица. Имали су два сина. Један је био добар и скроман а други зао и себичан.

Добар син је пуно волео животиње. Сваки дан је одлазио у шуму, хранио, мазио и разговарао са животињама. Зао брат није волео никога. Стално је размишљао како ће, када порасте, узети цело краљевство од брата и он постати једини владар. Године су пролазиле и зао брат је ковао план како да се реши доброг брата. Одлучио је да доброг брата одведе дубоко у шуму, у једну пећину коју је чувао страشان змај. Брату рече како жели да прошетају кроз ту шуму коју толико воли. Добри брат пристаде и они кренуше заједно. Када су били близу пећине, прво уђе зли брат, сакри се од змаја и поче викати да је камен пао на њега и како не може да изађе. Добри брат пожури да га спаси и упаде у замку. Њега страشان змај ухвати, зароби га, а зли брат побеже. Зли брат се вратио у краљевство и оцу и мајци испричао да је покушао да спаси брата, али је змај био јачи и да је он успео некако да побегне. Родитељи су дуго патили за изгубљеним сином. Све до једног дана када се он појавио на вратима краљевства. Испричао је родитељима праву истину, како га је брат оставио и побегао и како су га од змаја спасиле животиње са којима се годинама дружио. Родитељи, када су то чули, наредише да зли брат, за казну, цео живот ради као слуга на двору, а доброг брата поставише да влада краљевством.

Зли брат се покајао због свог лошег дела и више му никада није падало на памет да буде зао.

